

Program wychowawczy > Klasa II > Wartość I > Pozytywna relacja ze wszystkimi kolegami w klasie

IV. NAUCZANIE RELIGIJNE

4.1. NAUCZANIE PAPIESKIE

„Szczególnie jednak uczymy się człowieka, obcując z ludźmi. Trzeba, ażeby młodość pozwalała wam «wzrastać w mądrość» przez to obcowanie. Jest to przecież czas, w którym nawiązują się nowe kontakty, koleżeństwa, przyjaźnie, w kręgu szerszym niż sama rodzina. Błogosławione będzie to doświadczenie młodości, jeżeli stopniowo nauczycie się z niego owej zasadniczej prawdy o człowieku, prawdy, którą syntetyzuje znakomity tekst konstytucji «Gaudium et spes»: «Człowiek będąc jedynym na ziemi stworzeniem, którego Bóg chciał dla niego samego, nie może odnaleźć się w pełni inaczej, jak tylko poprzez bezinteresowny dar z siebie samego»” (KDK 6).

Jan Paweł II, *Abyście umieli zdać sprawę z nadziei, która jest w was*, List apostolski do młodych z całego świata z okazji Międzynarodowego Roku Młodzieży, 31.03.1985, w: Jan Paweł II, *Młodość nadzieją Kościoła*, Warszawa 2005, s. 39.

„Jak dowodzą przykłady wielu świętych, dawnych i współczesnych, możliwe jest już teraz kształtowanie autentycznych relacji między ludźmi, jeśli miłuje się życie i broni go, jeśli dąży się nieustannie do tego, aby każdy człowiek był uznawany za dziecko Boże, które zostaje przyjęte z miłością, którego wzrost jest wspomagany, a prawa chronione”.

Jan Paweł II, *Bądźcie poszukiwaczami, świadkami i głosicielami prawdy Chrystusa*, List do młodzieży Rzymu, Watykan, 8.09.1997, 6, w: Jan Paweł II, *Dzieła zebrane. Listy*, t. 3, Kraków 2007, s. 445.

„Aby modlitwa rozwinęła tę oczyszczającą moc, musi być z jednej strony bardzo osobista, musi być konfrontacją mojego „ja” z Bogiem, z Bogiem żywym. Z drugiej jednak strony musi być wciąż od nowa prowadzona i oświecana przez wielkie modlitwy Kościoła i świętych, przez modlitwę liturgiczną, w której Pan nieustannie uczy nas, jak modlić się właściwie. [...] W ten sposób możemy mówić do Boga, a Bóg mówi do nas. Tak dokonują się w nas oczyszczenia, dzięki którym otwieramy się na Boga i stajemy się zdolni do służby ludziom”.

Benedykt XVI, enc. *Spe salvi. O nadziei chrześcijańskiej*, 34.

„Aby ewangelizować, jest zatem konieczne, byśmy jeszcze raz otworzyli się na horyzont Ducha Bożego, nie obawiając się, czego od nas zażąda i dokąd nas poprowadzi. Zawierzmy się Jemu! On sprawi, że będziemy zdolni żyć naszą wiarą i dawać o niej świadectwo, i oświeci serca osób, które spotkamy”.

20. lat Mazowsze

Program wychowawczy > Klasa II > Wartość I > Pozytywna relacja ze wszystkimi kolegami
w klasie

Franciszek, Audycja generalna, 22 maja 2013, w: *Alfabet Franciszka*, oprac. P. Żyłka, Kraków 2013, s. 46.

4.2. PISMO ŚWIĘTE

„Przykazanie nowe daję wam, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umiłowałem; żebyście i wy tak się miłowali wzajemnie. Po tym wszyscy poznają, żeście uczniami moimi, jeśli będziecie się wzajemnie miłowali” (J 13,34).

Por. Mt 22,34-40; 25,31-40; Rz 13,9.

4.3. KATECHIZM KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO

„Uczestnictwo jest dobrowolnym i szlachetnym zaangażowaniem się osoby w wymianę społeczną. Jest konieczne, by wszyscy, stosownie do zajmowanego miejsca i odgrywanej przez siebie roli, uczestniczyli w rozwoju dobra wspólnego. Obowiązek ten jest nierozłącznie związany z godnością osoby ludzkiej” (1913).

Por. KKK 1702; 1829; 1914.